

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/141/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010482
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122010482.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného Ing. D. R., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. marca 2023 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/26/2022 zo dňa 7. septembra 2022, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa zrušuje rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/26/2022 zo dňa 07. 09. 2022 vo výroku o treste zákazu činnosti.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodujúc sám ukladá obžalovanému Ing. D. R., nar. XX. XX. XXXX v U., trvale bytom U. E. XXX,

podľa § 61 ods. 1, ods. 2, § 36 písm. d), j), k), l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku ostávajú týmto rozhodnutím nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/26/2022 zo dňa 07. 09. 2022 bol obžalovaný Ing. D. R. uznaný za vinného zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 28. 02. 2022 v čase okolo 12.05 h v R. R., na U. ulici, viedol osobné motorové vozidlo zn. H. S ev. č. PD XXX GJ tak, že po tom, ako s vozidlom zastavil pred závorou objektu rektorátu UMB Banská Bystrica pri dome č. XX, pred jeho vzdialením sa od vozidla tak, že nemohol okamžite zasiahnuť, keď vystúpil z vozidla a išiel zazvoniť na zvonček, aby mu otvorili závoru do objektu, neurobil také opatrenia, aby vozidlo nemohlo ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, keď tesne pred vystúpením z vozidla omylom zaradil riadiacu páku automatickej prevodovky vozidla do polohy R (cúvanie) a nie do polohy P (parkovanie), v dôsledku čoho po jeho vystúpení z vozidla po krátkej chvíli vozidlo začalo samovoľne cúvať, pričom prešlo cez vozovku až na protiahlý chodník, kde zadnou časťou narazilo do zadnej časti tela tam stojaceho chodca C. T., nar. XX. XX. XXXX, ktorý v dôsledku nárazu spadol na zem, kde mu vozidlo následne pritlačilo hlavu a krk o betónový múrik nachádzajúci sa na okraji chodníka, pričom pri dopravnej nehode C. T. utrpel viaceré zranenia, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahol, pričom bezprostrednou príčinou jeho smrti bola centrálna smrť pri drvivom poranení hlavy.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 149 ods. 2, § 36 písm. d), j), l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 3 roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť akýkoľvek druh motorového vozidla v trvaní 42 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených K. T., D. T. a C. T. s nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Po doručení tohto rozsudku podal proti nemu v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o uloženom treste zákazu činnosti, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tým, že je pravda, že na hlavnom pojednávaní spravil vyhlásenie, v ktorom uznal vinu zo žalovaného skutku. Skutočnosť, že spôsobil usmrtenie inej osoby ho veľmi mrzí a poškodeným pozostalým sa úprimne viackrát ospravedlnil, svoje konanie ľutuje. Zároveň urobil všetky opatrenia na to, aby poškodeným bola v celom rozsahu nahradená škoda prostredníctvom poisťovne. Je pripravený prijať primeraný trest a tento trest aj vykonať. Nestotožňuje sa však s výrokom prvostupňového súdu o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 42 mesiacov. Ako uviedol aj na hlavnom pojednávaní, skutok, pre ktorý bol uznaný za vinného, zasiahol do jeho osobného života tak, že sa rozhodol ukončiť podnikanie, pretože k dopravnej nehode došlo v súvislosti s plnením jeho obchodných povinností. Ďalej uviedol, že má trvalý pobyt v obci U. E., ktorá je vzdialená od okresného mesta D. 17 km. Býva v spoločnej domácnosti s manželkou a obaja často navštevujú lekárov. Spojenie s miestami, kde majú ošetrojúcich lekárov autobusovou dopravou je zlé a často sa musia ísť objednať k lekárovi na ošetrovanie v skorých ranných hodinách, aby dostali časenku. Bez motorového vozidla je to často nemožné a musí sa spoliehať na pomoc iných osôb, pričom jeho deti žijú trvalo v Bratislave. Osobne sa nebráni tomu, aby mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, ale vzhľadom na jeho postoj k celej veci, ako aj na mieru a závažnosť poľahčujúcich okolností, ktoré súd zohľadnil pri ukladaní podmienene trestu odňatia slobody má za to, že tieto poľahčujúce okolnosti mohli byť zohľadnené aj pri ukladaní trestu zákazu činnosti a mohol mu byť uložený trest kratšieho trvania ako uložených 42 mesiacov. Záverom uviedol, že čo sa týka argumentácie súdu, že závažnosť jeho konania vidí v hrubom porušení pravidiel cestnej premávky, tak s týmto konštatovaním musí súhlasiť. Má však za to, že pri posúdení jeho konania je potrebné prihliadať aj na jeho postoj k predmetnej veci, pretože sa ku skutku priznal, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a svoju zodpovednosť zoberal na seba. Zopakoval, že nespochybňuje svoju vinu vo vzťahu k dopravnej nehode, ale vzhľadom na jeho osobu, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, ako aj vzhľadom na jeho postoj k veci, je podľa jeho názoru postačujúce na jeho prevýchovu aj na zabezpečenie ochrany spoločnosti uloženie trestu zákazu činnosti v kratšom trvaní. Za takýto trest považuje trest zákazu činnosti v trvaní cca do 2 rokov. Na základe uvedeného preto navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k trestu zákazu činnosti a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu kratšieho trvania.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie dňa 14. 03. 2023 v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného, pretože upovedomenie o verejnom zasadnutí mu bolo doručené riadne a včas, pričom obžalovaný písomne ospravedlnil svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný tak vo výroku o vine, ako aj vo výroku o treste a treste zákazu činnosti, a to aj s poukazom na následok, ktorý bol trestným činom spáchaný, preto navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že obžalovaný nepovažuje výrok o treste zákazu činnosti za nezákonný, uvedomuje si, že trestný čin spáchal v súvislosti s vedením motorového vozidla. Poukázal na poľahčujúce okolnosti, ktoré boli zohľadnené pri výroku o treste, obžalovaný takýto trest akceptoval, pričom tieto poľahčujúce okolnosti by mohli byť zohľadnené aj pri treste zákazu činnosti. Ten vo výmere 42 mesiacov považuje za prísny, obžalovaný v podstate podal odvolanie kvôli svojej mobilite,

pretože vodičský preukaz potrebuje. Podľa jeho názoru je možné účel trestu zákazu činnosti dosiahnuť aj jeho kratším trvaním, a to vo výmere 2 rokov. Poukázal na v podstate 4 poľahčujúce okolnosti, pričom ku dnešnému dňu bola aj všetkým poškodeným uhradená celá škoda. Preto navrhol, aby krajský súd zrušil výrok o treste zákazu činnosti vo výmere 42 mesiacov a uložil obžalovanému primeraný trest kratšieho trvania. Na záver uviedol, že obžalovaný má aktuálne nádor na krku a absoljuje chemoterapie v Bratislave, pričom následne po liečbe bude na lekároch, či mu vydajú potvrdenie o možnosti riadiť motorové vozidlá.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení spravil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré súd prijal, a ktoré je v zmysle zákona neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním, preto ani krajský súd výrok o vine nepreskúmal.

Čo sa týka výroku o treste, krajský súd dospel k záveru, že trest zákazu činnosti vo výmere 42 mesiacov je neprimerane prísny. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadať, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Krajský súd preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti, a uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vo výmere 24 mesiacov. Pri ukladaní trestu krajský súd prihliadol na 4 poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. d) Trestného zákona, t.j. že spáchal trestný čin ako osoba vo vyššom veku, podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, t.j. že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, t.j. že dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Krajský súd pri určovaní výmery trestu zákazu činnosti prihliadol na okolnosti prípadu, keď k dopravnej nehode došlo nešťastnou zhodou okolností, ďalej na osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ viedol riadny život, v jeho prípade boli zohľadnené štyri poľahčujúce okolnosti, ale najmä na skutočnosti, ktoré uviedol obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí, teda aktuálny zdravotný stav obžalovaného. Preto krajský súd dospel k záveru, že trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov dostatočne naplní účel trestu, pričom takýto trest je na ochranu spoločnosti, nápravu páchatel'a, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, pričom dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu a zároveň takýto trest postihuje len obžalovaného.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne

zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom ostatné výroky napadnutého rozsudku ostali týmto rozhodnutím nedotknuté.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.